

Tenuta lepida. Ad eundem fluvium cernuntur Stow & Needham mercatoria oppidula, nec procul à ripa Hemington, in qua tenuit terras Baldwinus Le Petour (notato mihi nomen) per Seriantiam, loquor ex antiquo libello, pro qua debuit facere die natali Domini singulis annis coram Domino Rege Anglie, unum saltum, unum suffletum, & unum bumbulum, vel ut alibi legitur, per saltum, sufflum & pettum, id est si intellico, ut saltaret, buccas cum sonitu inflaret, & ventris crepitum ederet. Ea fuit illorum temporum aperta & læta hilaritas. Notaturque quod ad hoc feodum Manerium de Langhall spectavit. Propius ostium Ipswich, olim Gippewich urbeculam humiliori situ vidimus, quæ hujus Comitatus quasi ocellus, portu satis commodo, vallo & aggere olim præmunita, mercionis frequens, magna habitatorum multitudine referta, templis quatuordecim ornata, ædibus amplis & magnificis exulta. Quatuor religiosorum ædes, nunc eversas prætermitto, & collegium magnificum quod inchoavit Thomas Wolsey Cardinalis hic ex lanio natus, cuius vastus animus nimis alta semper spiravit. Corpus Politicum (ut accepi) constat ex duodecim Burgensisibus (Portmen vocant) è quibus pro summis magistratibus quotannis eliguntur duo Ballivi, totidemque Infirmarii, ex xxiiii aliis. Quod ad antiquitatem attinet, quantum observare potui, nomen ante Danicam irruptionem, quam experta fuit, non auditum. Anno Salutis DCCC LXXXI Dani tanta immanitatem hunc locum, & omnem maritimam regionem deprædati sunt, ut Sritio Archiepiscopo Cantuariensi, & Angliae proceribus pacem ab illis decem librarum millibus redire consultissimum videretur. Nihilominus vix nonus agebatur annus, cum hoc oppidum iterum diripuerint, statimque Angli prælio fortiter eos exceperint, sed unius (ut habet Huntingdonensis) Turkilli meticulosa fuga, (levibus enim momentis maximæ sunt in bello inclinationes) nostris in fugam conjectis, victoria è manibus excidit. Edwardo Sancto regnante, ut est in Censuali Angliae Commentario, De hac Regina Edeva duas partes habuit, & Comes Guer tertiam partem, Burgensesque erant DCCC, reddentes consuetudinem Regi. Cum vero Normanni Angliam occupasset, castrum hic erexerunt, quod contra Stephanum usufructuarium Angliae regem Hugo Bigod aliquandiu propugnavit, sed demum dedidit: hoc nunc ita disparuit, ut rudera non supersint. Sunt qui volunt fuisse in parochia proxima de VVestfeld, ubi rudera castri cernuntur, & olim vetus Gippewis, ut ferunt, confudit. Demolitum tunc credimus, cum VValeton castellum vicinum solo complanaret Henricus Secundus. Hoc enim seditionis perfugium erat, & ad hoc exposita tria millia Flandrorum, quos in illum evocaverant Angliae proceres, cum Henricum filium immaturo consilio aquata potestate regem designasset; juvenisque, cui inter præcipitum & summum nihil medium erat, regnandi cupiditate furens, nefarium in patrem bellum indixisset. Quamvis hæc castra jam evanuerint, littus tamen hoc satis defenditur immani dorso (Langerston vocant) quod per duo plus minus millaria, ut inquit ille, summo mari non sine magno navigan-

tium periculo & terrore longe incumbit, usui tamen est piscatoribus ad pisces exsiccandos, & spatiis portum Orwell quodammodo præmutit. Hæc ad Australem hujus agri partem.

Hinc incurvatum littus (hæc enim plaga Orientalis tota mari obversa est) in Septentriones procurrens, mox * Debeno fluviolo se aperit, qui * Thredfontes habet juxta Mendlesham, cui jus mercatus, & Nundinarum ab Edwardo Primo loci Dominus H. Fitz-Otho, sive filius Othonis sculptoris cuneorum acquisivit, per cujus hæredes non minima possest ad Boutetorts Dominos de VVily in Wigoriensi Comitatu decidit, & ab illis denuo regnante Richardo Secundo ad Freuill, Burnell, & alios. Hic Debenus fl. primum affunditur & nomen facit Debenhamia mercatorio oppidulo, (quod Depenham alii rectius dici volunt) quod ex argillaceo & humidiori solo via circumquaque sunt profundiores & impeditiores. Inde defluit per Vfford Roberti de Vfford, Suffolcia Comitis quondam sedem, & huic altera ripa oppositam Rendlis-ham, id est, interprete Beda, Rendili mansio, ubi Redwaldus Orientalium Anglorum Rex plurimum egit, qui primus ex sua Gente Baptismatis fonte Christo renatus erat: postea tamen ab uxore seductus in deoem fano & altare, ut inquit Beda, ad Christi religionem, & arulam ad Demoniorum victimas habuit. Swidelhus etiam Rex Orientalium Anglorum à Cedda episcopo postea hoc loco sacro baptismi lavacro fuit ablutus.

Hinc Debenus fl. ad VWoodbrig descendit, oppidulum nitidis ædificiis excultum, ubi statim temporibus Conventus pro libertate S. Etheldredæ habentur, & post pauca emensa millaria ab Oceano ab Baydsey portum suscipitur.

Iam littus sensim in ortum proreptans ad Ori fluminis ostium, quod juxta Framlingham quondam Bigodorum castrum profunditur, statimque ad occiduum ejus latus quasi in lacum diffunditur. Castrum hoc est pulcherrimum, aggere, fossa, & muro magnæ crassitudinis, in quo tredecim turres, firmatum, interiusque ædificiis in usum commodissimis instructum. Hinc anno Salutis M C LXXIII, cum seditus filius Regis Henrici Secundi in patrem arma caperet, Robertus Leicestriæ Comes cum mercenariis Flandris late regionem infestavit. Hinc etiam anno M D L III Maria Regina regnum auspicata est frendente contra Henrici VIII filias Northumbriæ Duce Dudleyo. Parrham oppidulum deinde flumen accedit, cuius Dominum Guilielmum Willoughby Baronis dignitate ornavit Rex Edwardus Sextus, & postea Glemham, quæ vetustæ & celebri familiæ nomen imposuit, præterlapsus ad Oreford, cui nomen facit, in mare descendit. Amplus & frequens hoc fuit oppidum, castroque è rufescente saxo munitum, quod olim ad Valoinios, & postea ad Willoughbæos pertinuit, sed de Oceani ingratitudine hodie conqueritur, qui sensim se subducit, & portus commoditatem invidere cœpit: nec aliud est quod de Orefordia dicam, nisi placeat hæc paucula Radulphi de Coggeshall vetusti scriptoris verba percurrere. Tempore Henrici Regis, cum Bartholomeus de Glanville custodire castellum de Oreford, contigit ut piscatores hominem sylvestrem inter retia sua comprehendenterent, qui speciem

Parrham.
Barones
Willough-
by de
Parrham.
Oreford.